

РЕШЕНИЕ

№ 1278

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-В СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Маркова

Членове: Пепа Маринова-Тонева
Василена Дранчовска

при участието на секретаря Юлиана Ив. Шулева
като разгледа докладваното от Василена Дранчовска Въззивно гражданско дело № 20231100500869 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Въззивното производство е образувано по подадена в законоустановения срок въззивна жалба на ищцата В. Д. К. срещу решение № 20064819/01.11.2022 г., постановено по гр.д. № 46293/2020 г. по описа на СРС, 159 състав, с което е отхвърлен предявеният срещу А. Л. Т. иск с правно основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД за отмяна на извършеното в полза на ответника и обективизирано в Нотариален акт № 147, том I-1, рег. № 2091, нот. дело № 93 от 2020 г. на нотариус Ж.Б., дарение на следния недвижим имот: Апартамент № 4, находящ се в гр. София, район „*****“ с площ от 46,46 кв. м., представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.305.84.1.4 по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-32 от 01.04.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК, заедно с избено помещение № 7 с площ 3,22 кв. м., ведно с 0,308% идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху дворното място, съставляващо поземлен имот с идентификатор 68134.305.84 по КККР на гр. София.

Във въззивната жалба се съдържат доводи за неправилност на решението поради противоречие с материалния закон и необоснованост с твърдения, че от събраните по делото доказателства се установява, че ищцата е изпаднала в трайна нужда от издръжка предвид прехвърлянето на двете жилища в полза на ответника, както и с оглед на възрастта и

здравословното ѝ състояние. Въззивницата поддържа, че от приетото заключение на СИЕ е видно, че месечният ѝ доход от пенсия към датата на подаване на исковата молба не е бил достатъчен за покриване на месечните ѝ разходи, като същевременно ответникът е имал финансова възможност да ѝ предоставя парични средства за издръжка и такава е била поискана от дарителката най-късно с подаване на исковата молба по настоящото дело. Ето защо моли обжалваното решение да бъде отменено и предявеният иск да бъде уважен изцяло.

Въззиваемият А. Л. Т. подава отговор на въззивната жалба, с който оспорва същата. Счита, че обжалваното решение е правилно и моли същото да бъде потвърдено.

Софийски градски съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на страните, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Изключение от това правило е нарушението на императивна материалноправна норма, което може да бъде констатирано като порок от въззивната инстанция и без да е било изрично заявено като основание за обжалване, тъй като се касае за приложение на установена в публичен интерес норма, а не за диспозитивно правило. Всички останали оплаквания, свързани с неправилност на обжалваното решение, следва да бъдат изрично указани чрез посочване в какво точно се изразяват, за да може въззивният съд да извърши проверка за правилността на първоинстанционното решение до посоченото. В този смисъл са задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 1/2013 г., постановено по тълк. дело № 1/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 1.

Първоинстанционното решение е валидно, но е недопустимо поради следните съображения:

Съгласно разпоредбите на чл. 104, т. 3 и т. 4 ГПК, на окръжен съд като първа инстанция са подсъдни исковите за собственост и други вещни права върху имот с цена на иска над 50000 лв., респ. исковите по граждански и търговски дела с цена на иска над 25000 лв. В настоящия случай цената на предявения конститутивен иск за отмяна на договор за дарение на недвижим имот се определя в съответствие с разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 4, вр. с т. 2 ГПК (в този смисъл – Определение № 309 от 14.12.2013 г. на ВКС по гр. д. № 6467/2013 г., III г. о.) – размерът на данъчната оценка на имота, който към датата на подаване на исковата молба е 32076,20 лв. (видно от приложеното удостоверение за данъчна оценка на л. 77 от делото на СРС). Предявеният иск е облигационен, тъй като не е за собственост или за вещно право, а с него се упражнява облигационно потестативно право на дарителя да иска отмяна на договора за дарение при наличие на определени предпоставки по съдебен ред. Искът е конститутивен, тъй като с уважаването му се налага правна промяна, като ищецът придобива обратно собствеността върху дарения имот и влязлото в сила съдебно решение замества акта, с който се прехвърля собствеността, но това не превръща претенцията във вещна (в този смисъл – Определение № 475 от 24.07.2013 г. на ВКС по ч. гр. д. № 4344/2013 г., III г. о., Определение № 335 от 26.04.2021 г. на ВКС по гр. д. № 376/2021 г., III г. о.).

Ето защо, приложима с оглед определяне на родовата подсъдност на делото е разпоредбата на чл. 104, т. 4 ГПК. Доколкото цената на иска е 32076,20 лв., т.е. касае се за гражданско дело с цена на иска над 25000 лв., то претенцията е родово подсъдна на окръжен съд, а с оглед местонахождението на имота – на Софийски градски съд. Като е разгледал иск, който не му е родово подсъден, Софийски районен съд е постановил недопустимо съдебно решение (при липса на абсолютна положителна процесуална предпоставка за разглеждане на делото). Същото следва да бъде обезсилено и на основание чл. 270, ал. 3, изр. 2 ГПК делото следва да бъде изпратено за ново разглеждане на компетентния съд – Софийски градски съд.

Отговорността за сторените в настоящото производство разноси следва да се разпредели от компетентния първоинстанционен съд, с оглед изхода от спора при новото разглеждане на делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 20064819/01.11.2022 г., постановено по гр.д. № 46293/2020 г. по описа на СРС, 159 състав.

ИЗПРАЩА делото на основание чл. 104, т. 4, вр. с чл. 109 ГПК по подсъдност на Софийски градски съд.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховен касационен съд при условията на чл. 280, ал. 1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____